

Teza: zwrot wydatków pokrzywdzonego.

Podstawę zasądzenia zwrotu wydatków na rzecz pokrzywdzonego stanowi, stosowany odpowiednio, art. 627 k.p.k.

Sygn. akt WO-207/20

POSTANOWIENIE

z dnia 27 kwietnia 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Leszek Korczak

SWSD Katarzyna Drożdż-Najbor

Protokolant: Adam Wolan

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2021 r. na posiedzeniu sprawy radcy prawnego J. W.

obwinionej o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6, art. 8 ust.1, art. 36 ust.1 i art. 43 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

z powodu zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego na postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w W. z dnia 18 września 2020 r., sygn. akt: D 55/17

1. zmienia postanowienie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w W. z dnia 18 września 2020 r., sygn. akt: D 55/17 w ten sposób, że uzupełnia orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w W. z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt: D 55/17 o pkt 5 o treści: zasądza od obwinionej na rzecz pokrzywdzonego zwrot kosztów postępowania z tytułu udziału pełnomocnika w postępowaniu przygotowawczym w kwocie 600 zł oraz przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnego OIRP w W. w kwocie 720 zł

2. koszty postępowania zażaleniowego ponosi Krajowa Izba Radców Prawnych w Warszawie.

Uzasadnienie

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP uznał zażalenie pełnomocnika pokrzywdzonego za zasadne.

Zgodnie z art. 68 ust. 5 ustawy o radcach prawnych pokrzywdzonym jest osoba, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone postępowaniem radcy prawnego. Z kolei z art. 87 §1 w zw. art. 88 §1 k.p.k., stosowanymi na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, wynika, że strona inna niż obwiniony może ustanowić pełnomocnika, w osobie adwokata, radcy prawnego lub radcy Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Wskazane w dalszej części uzasadnienia przepisy procedury karnej są powoływane w ramach ich odpowiedniego stosowania w zakresie nieuregulowanym ustawą o radcach prawnych.

Wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru pokrywa na wstępie pokrzywdzony (art. 620 k.p.k.). Stanowią one uzasadniony wydatek strony (art. 616 §1 pkt 2 k.p.k) W oparciu o art. 627 k.p.k., w przypadku orzeczenia skazującego zasądza się od obwinionego zwrot wydatków. Wskazany przepis kodeksu postępowania karnego odnosi się do oskarżyciela posiłkowego. W ocenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, odpowiednie stosowanie tej regulacji, wobec niewystępowania oskarżyciela posiłkowego w radcowskim postępowaniu dyscyplinarnym, nakazuje zasądzenie

zwrotu wydatków pokrzywdzonemu. Różnica jest bowiem tylko taka, że w postępowaniu karnym pokrzywdzony może występować jako „oskarżyciel posiłkowy”, zaś na gruncie ustawy o radcach prawnych nazywany jest wprost „pokrzywdzonym”.

Zdaniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, zwrot wydatków na rzecz pokrzywdzonego nie mieści się w kategorii kosztów postępowania dyscyplinarnego, o których mowa w art. 70⁶ ustawy o radcach prawnych. Koszty tam określone dotyczą wydatków okręgowych izb i Krajowej Izby Radców Prawnych z tytułu funkcjonowania samorządowego wymiaru sprawiedliwości w związku z postępowaniem dyscyplinarnym. Ponoszą je ostatecznie, w zależności od wyniku sprawy, obwiniony bądź samorząd. Dlatego też zwrot wydatków na rzecz pokrzywdzonego nie wchodzi do limitu ryczałtowego, określonego w uchwale KRRP nr 86/IX/2015 z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, wydanej na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 70⁶ ust. 3 ustawy o radcach prawnych. Natomiast podstawę zasądzenia zwrotu wydatków na rzecz pokrzywdzonego stanowi, stosowany odpowiednio, wskazany art. 627 k.p.k.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie widzi też podstaw do tego, by różnicować zasądzenie zwrotu wydatków z tytułu ustanowienia pełnomocnika dla pokrzywdzonego od tego, czy mamy do czynienia z pełnomocnikiem z wyboru, czy z urzędu. Status zawodowy radców prawnych, ich rola w wymiarze sprawiedliwości, ranga zawodu zaufania publicznego, istnienie własnych norm deontologicznych nakazujących dbanie o godność zawodu uzasadniają konsekwentne przyjęcie zasady zwrotu poniesionych wydatków osobom pokrzywdzonym postępowaniem ukaranego radcy prawnego.

Wbrew twierdzeniom Sądu dyscyplinarnego I instancji, przeszkodą w orzekaniu o zwrocie kosztów ustanowienia pełnomocnika z wyboru, nie może być sam brak przepisów określających, jak należy ustalać koszty postępowania dyscyplinarnego i w oparciu o jakie kryteria miarkować ich wysokość. Wprawdzie rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie nie stanowi bezpośrednio o kosztach postępowania dyscyplinarnego i nie określa stawek wynagrodzenia za prowadzenie spraw dyscyplinarnych, ale przepis §20 tego rozporządzenia przewiduje, że wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju. Zgodnie zaś z §15 ust. 1 tego rozporządzenia wysokość wynagrodzenia ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych wskazanych w tej regulacji.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny jest zdania, że pełnomocnik pokrzywdzonego prawidłowo powołał się na § 11 ust 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Regulacja ta co prawda różnicuje stawki w zależności od tego czy mamy do czynienia z dochodzeniem, czy śledztwem, ale w postępowaniu dyscyplinarnym jest tylko jedna forma postępowania przygotowawczego, odpowiadająca swoim charakterem śledztwu w ogólnej procedurze karnej.

Mając to na względzie Wyższy Sąd Dyscyplinarny dokonał zmiany zaskarżonego postanowienia i uzupełnienia orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w W. z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt D 55/17 o koszty ustanowienia pełnomocnika pokrzywdzonego z zastosowaniem - jako najbardziej zbliżonym charakterem - stawek minimalnych za prowadzenie spraw karnych